

prima instanță: E. Buzu
instanța de apel: N. Cernat, A. Panov, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra- 2674/16

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către reprezentantul Mariei Garaz și a lui Iacob Garaz, avocatul Ludmila Bîrcă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Garaz și a lui Iacob Garaz împotriva Primăriei comunei Vîșcăuți, raionul Orhei cu privire la achitarea muncii suplimentare peste durata normală săptămînală și achitarea compensației pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Maria Garaz și Iacob Garaz și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 28 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 26 noiembrie 2014, Maria Garaz și Iacob Garaz au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Vîșcăuți, r-nul Orhei cu privire la achitarea muncii suplimentare peste durata normală săptămînală și achitarea compensației pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la data de 15 iunie 1979, Maria Garaz, iar la data de 01 decembrie 1992, soțul ei Iacob Garaz au fost angajați în funcția de paznic grădinar pe 1,0 unitate la grădinița de copii din s. Vîșcăuți, r-nul Orhei.

Menționează că, la data de 18 februarie 2014, s-au adresat cu o petiție către Inspectoratul Muncii cu privire la faptul că nu le-a fost achitat salariul corect.

Susține că, în urma controlului efectuat la grădinița din s. Vîșcăuți, r-nul Orhei, din data de 05 martie 2014, privind respectarea legislației în domeniul muncii, s-a constatat că reclamanții în perioada februarie 2011 – decembrie 2013 au prestat muncă în volum de 12 ore/zi, iar începînd cu data de 01 ianuarie 2014 au prestat muncă în volum de 12 ore/zi.

Afirmă că, conform documentelor contabile din Primăria Vîșcăuți în perioada februarie 2011 – ianuarie 2014 lor li s-a achitat salariul fără a li se achita și pentru munca suplimentară/peste durata normală săptămînală de 40 ore/săptămîna 2652 ore.

Mai afirmă că, nu li s-a achitat și compensația pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare pentru perioada februarie 2011 – ianuarie 2014, în volum de 33 zile pentru fiecare, adică câte 9 zile pentru a. 2011 și câte 12 zile pentru a. 2012 și 2013.

În cadrul examinării cauzei, reclamantii si-au concretizat cerințele, indicând că, conform datelor din tabelele de muncă Iacob Garaz a lucrat suplimentar 1389,5 ore, iar Maria Garaz 1139 ore, în total ambii au lucrat 2528 ore.

Solicită, obligarea pîrîtului de a achita suma de 14401,82 lei pentru munca prestată suplimentar în mărime de 1,5 salarii de bază și suma de 3253,79 lei avînd în vedere nivelul de inflație pentru perioada din a. 2013 – 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 28 aprilie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, în conformitate cu art.104 Codul muncii, atragerea la muncă suplimentară se efectuează în baza ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) motivat al angajatorului, care se aduce la cunoștință salariaților respectivi sub semnătură, iar reclamantii Maria Garaz și Iacob Garaz nu au confirmat prestarea muncii peste program.

Totodată, prima instanță a stabilit că, controlul efectuat de Inspecția Teritorială de Muncă din Orhei a fost unul superficial, deoarece necesitatea muncii suplimentare urmează a fi argumentată, întemeiată de careva circumstanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016 a fost respins apelul declarat de către Maria Garaz și Iacov Garaz și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 24 septembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul Mariei Garaz și a lui Iacob Garaz, avocatul Ludmila Bîrcă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestora, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursurilor a invocat că, nu este de acord cu hotărîrile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Sușine că, faptul că recurenții au lucrat ore suplimentare se confirmă prin tabelul de evidență a timpului de muncă în perioada februarie 2011 – decembrie 2013. Tabelele de evidență a timpului de muncă a angajaților au fost întocmite de către directorul instituției Galina Andronache, verificate și contrasemnate de către președintele comitetului sindical Elena Chișlari.

Menționează că angajatorul era obligat să țină, în modul stabilit, evidența timpului de muncă pentru fiecare salariat, inclusiv a muncii suplimentare, muncii de noapte și a muncii prestate în timp de sărbătoare și să întocmească actele contabile.

Afirmă că, Inspecția de Stat a Muncii a constatat că paznicii grădiniției de copii din s. Vîșcăuți, r-nul Orhei în perioada februarie a. 2011-decembrie 2013 au fost remunerați în limita 1 unități, conform statelor de personal, fără a se ține cont de datele înscrise în tabelele de pontaj privind evidența timpului de muncă conform

căroră salariații prestau muncă suplimentară, peste durata normală săptămînală și lunară.

Prin referința depusă la data de 25 noiembrie 2016, Primăria s. Vișcăuți a solicitat respingerea cererilor de recurs ca fiind inadmisibile.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către reprezentantul Mariei Garaz și a lui Iacob Garaz, avocatul Ludmila Bîrcă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către reprezentantul recurenților precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererile de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de către reprezentantul Mariei Garaz și a lui Iacob Garaz, avocatul Ludmila Bîrcă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile reprezentantului Mariei Garaz și a lui Iacob Garaz, avocatul Ludmila Bîrcă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile reprezentantului Mariei Garaz și a lui Iacob Garaz, avocatul Ludmila Bîrcă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic